

★ ★ ★

ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಏನೋ ಹಬ್ಬಿದ ವಾತಾವರಣ. ಹೇಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ರೇವೈಫೀರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ಗಂಡಸರು ಎಂದಿಗಿಂತ ಸ್ಯಾಟ್‌, ಗರಿಗರಿಯಾದ ಉಡುಗೊಯಲ್ಲಿ.

‘ವನು ವಿಶೇಷ?’ ಹಿ.ವಿ. ಮಾಧವನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

‘ಕ್ಕುಮಿಂ ಸರ್, ಮರೆತಿರೆನೋ, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಹೆಡ್ ಕ್ಲೋ ಶಮ್ರ ಮನೆಗೆ ಚೈಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆ ಇದೆ, ಮೊಹ್ಯೋಚ ನಾಮಕರಣ.’

‘ಒಹ್, ನೆನಪಾಯ್ದು, ಸರಿ, ನೀವೆಲ್ಲ ಹೋಗ್ನಿಂ ನನಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಸಂಚೆ ಬರೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಡಿ’ ಎಂದೆ.

ಹಿಂದೆಯೇ, ‘ಮಗಾಗೆ ಬೇಕ್ಕಿ ಲೋಟ ಗಿಫ್ಟ್ ತಂದಿದ್ದಿವಿ ಸರ್’ ಎಂದು ಮಾಧುರಿ ತೋರಿಸಿದಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದೆ.

ಸಂಚೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಶನಿವಾರ ಹೇಗೂ ರಜೆ ಇದೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಬಾಣಿತಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬುಕೆ ಸಿಗಬಹುದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿಬೇಕು. ನಾಲ್ಕು ದು ಕಡೆ ಹೇಳಿಟ್ಟರೆ ಒಳೆಯಿದು, ಸಹಾಯ ಎತ್ತ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರುವುದೋ ತಿಳಿಯದಲ್ಲ! ಅವರಿಂದ ತೇಜೂ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಖಿಂಡಿತಾ ದೊರಕೆತು ಎಂಬ ಭರವಸೆ.

ಕೆಲಸದ ಗಡಿಬಿಡಿ, ಮನೆ ತಲುಪುವಾಗ ತಡವಾಗಿತ್ತು, ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಶಮರಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ ಮರುದಿನ ಬರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಬಿಡಿ.

ರಾತ್ರಿ ಯಾಕೋ ನಿಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಪದ ತೇಜು, ಅಮೃನಿಂದೂ ಅಮೃನ ಶ್ರೀತಿ ವಾತ್ಯಲ್ಲ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ, ನಾನೇ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ. ಸುಭದ್ರೆಯ ವಿವಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ದುಡುಕಿದನೇ? ಅವಳು ನೋಕರಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅಮೃನಿಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇತ್ತೇ? ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಹಂ ತಲೆಯೆತ್ತಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಪರಿತ್ವಾದ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿ ಅವಳನ್ನು ಅರಸಿ ಬಂದಿತ್ತು, ಅವಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇತ್ತು, ಒಬ್ಬ ಮಗಳಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಅಥವಾ ಸೋಸೆಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿದಿದ್ದರೂ. ಆ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದ್ದರೆ ಹತ್ತಾರು ಪರಿಹಾರಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು.

ಮಗ್ನಿಲು ತಿರುಗಿದೆ.

ಸುಭದ್ರಾ, ನನ್ನ ಪಟ್ಟಿ, ಹಿರಿಯರು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಮದುವೆ, ಪಿಯುಸಿ, ಟೆಕ್ನಿಕ್ ಮುಗಿಸಿದ್ದಳು. ಏದು ಜನರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವರು, ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣಂದಿರು, ಇಬ್ಬರು ಅಕ್ಷಂದಿರು, ಅವರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇವಳೊಬ್ಬಳೇ ಕಾಲೇಜು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿರುವುದು. ತೀರಾ ಸಾಧಾರಣ ಕುಟುಂಬ. ಅಕ್ಷಂದಿರ ಮದುವೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾವನ ಅಸ್ತಿ ಕರಿಗಿತ್ತು. ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ ಉರುಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಹೆತ್ತವರ ಕವ್ಯ ನೋಡಿ ಒಂದಪ್ಪು ದುಡಿದು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಸುಭದ್ರಾಳಿಗೆ, ‘ಈಗ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದೇ ಇನ್ನು ಅರು ವರ್ಷ ವಿವಾಹಯೋಗವಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಯಾರೇ ಜಾತಕ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ತಡಮಾಡದೆ ನನಗೆ ಧಾರೆವರೆದು ನಿರಾಳವಾಗಿದ್ದರು. ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಎಂದರೆ ಸಣ್ಣ ವಿವಯವಲ್ಲ, ಅದರಿಂದೂ ಕಡೆಯ ಹೇಣ್ಣುಮಗಳ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಉಡುಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸುಭದ್ರೆಯ ವಿವಯದಲ್ಲೂ ಹಾಗೆ ಇರಬಹುದೆನೋ. ಹೆತ್ತವರ ಕವ್ಯ ನೋಡಿ ಅವಳಿಗೂ ಕನಕರ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಉದ್ಯೋಗ ಅವಳಿಗೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ದೀಪವಾಗಿ ಕಂಡಿತ್ತೇನೋ. ತಪ್ಪೇನು ಇಲ್ಲವಲ್ಲ? ಹೋದ ಕಡೆ ಮಗುವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು, ಮಗುವನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಳಮ್ಮೆ ಹಿಗಾಗಿ, ಮಗುವಿನ ಆರ್ದ್ದೆಕೆ ಪಾಲನೆ ಹೃಡಾಪಣಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಿರಲ್ಲ. ಅನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾವನವರೂ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋದರಲ್ಲವೇ? ಭಯಪಡುವಂಥದ್ದೆನಿರಲ್ಲ. ನನ್ನ